

De trouskoentsys

Tjeerd sat met syn hait in 't hok achter 't huus, om't hij ok skoenmaker worre wou. Fandaag waar-y d'r niet soa goed met 't hoofd bij. Hij kon 't niet late om hyltyd na de skoentsys te kiken der't syn hait met doende waar. Se waren hest ôf en bestimd foor die prachtige maid, die juffer in dat groate huus fan adfekaat Gerrit van Loo. Tjeerd kon hur wel. Syn hele leven lang al en hij waar al tien. At-y hur op de Stille Kant teugen kwam, boog-y altyd eventsys met 't hoofd. Heel kort, want hij wilde hur ok even ankike kinne. En altyd lachte sij naar 'm. Dan waar syn dag weer goed. Later wou-y met hur trouwe. Met Saskia. Hij proefde de naam op syn tong. Gyn mooier naam as Saskia. Se had ok nag 'n achternaam. Dat waar met úllen d'rin. Alleen belangrike mînsen hadden 'n achternaam en Saskia waar heel belangryk. Saskia waar de mooiste jongejuffer fan de hele wereld. De allerliefste. Saskia waar fan him.

Tjeerd syn smalle ruchy boog weer over syn werk. Met ruge lappen wreef-y op 'n paar ploegskoenen om, die't syn hait rippereerd had. Der hoorde hij 't winkelbeltsy. Sou Saskia sels hur skoentsys ophale? Neskierig liep-y na de achterdeur en keek om 't hoeky de gang in. 'n Forse man froeg syn mim om 'n paar klompen. Teleursteld gong-y werom na hait. "Siesoa Tjeerd, ik bin klaar. Poetstou se nag even glâd? Dan kînst se strakkys fortbringe Hij durfde de skoentsys hest niet an te raken.." Soa mooi waren se. Saskia hur nije skoentsys. Hij socht 'n mooi sacht lappy en wreef dermet over 't nije leer. Wat roken se lekker en wat souwen se hur mooi an 'e foeten passe.

Hij riep: "Folluk" an de achterdeur. Der mosten de bestellings ôfleverd worre. Trijny de maid kwam d'r ansloffen. "Ha Tjeerd jonge, komstou om de skoenen te bringen foor de trouwerij. Mooi hoor. Se binne prachtig worren. Dyn hait het syn werk goed deen." En ik hê se sels opwreven", saai Tjeerd en keek bra eigenwiis. "Dat hest mooi deen, dat sien ik wel", saai Trijny. "Hier 'n netarisappeltsy foor dij en dyn hait bedanke. An 't eand fan't jaar mot-y de reken maar inlevere". Trijny sou de deur weer dichtdoen, maar Tjeerd kon hur nag krekt frage fan: "En juffer Saskia, is juffer Saskia niet thús?" Die komt mîrn en nije week trout se, h'n?" Tjeerd keek Trijny met groate ogen an. Had-y 't wel goed hoord? "Trouwe?", stamerde-y. "Jawis, met 'n skildersman die't se in Amsterdam troffen het. Hij komt hier ok en se trouwe hier in St- Anne in 'e kerk Geweldig h'n? "Wie....wie wie? O, met wie at se trout?" bedoelst.

Aigenarige naam. Wat met brand, Siebrand, Ysbrand, ni 't waar nag wat âns, .r...Rembrandt! Dat wort my 'n feest jong, groot, groot feest. Kom, ik mot weer an 'e gang". Met 'n smak d reunde de deur weer dicht. Saske sou trouwe. Met 'n skilder. 'n Kûnstskilder nag wel. En de skoentsys die't-y krekt ôfleverd had, waren gyn gewoane skoentsys, dat waren trouskoentsys. Tranen skoaten Tjeerd in 'e ogen. Saske troude niet met him.

Hij liep na de brug boog him over de leuning. Hy sâg himsels in 't water fan de faart. 'n Druppy fiel fan syn wang en fertekende syn spigelbeeld Meskien waar-y dos nag wel 'n bitsy te klain om te trouwen Maar se had ok wel efys wachte kinnen... tot-y groot genog weze sou... Spitig, die skilder Rembrandt waar 'm gewoan foor weest. Maar de skoentsys die't sij an hewwe sou, had hij toch maar mooi poetst. Met de mou fan syn overstrûpper feegd-y de tranen fort. Soa groats as 'n mantsymosk liep-y werom naar 't skoenmakershokky, der't syn hait nag an 't werk waar. Hait, weet hait wel dat hait trouskoentsys maakt het?" Syn hait keek op fan de leest der't-y 'n nij stikky leer op laid had. Hy knikte. "Jawel." :

Meertaligheid

Kemissy Meertaligheid

Hait, nije week trout se. Mâg ik der hine?” “Jawis jonge, saai syn hait kalmpys, ‘astou temînsen ’n plakky krije kînst.”Geluksspintsy kribelde over ’t hoofd en Tjeerd begon blij met ’n nij putsy. Nije week sou-y na de trouwerij in ’e kerk. En dan ging-y soa dicht mooglik bij Saskia sitten. Hij wou en sou de nije skoentsys an hur foeten pronken sien.

Simy Sevenster 2006